

υπερόγκου βλάβης. Ταύτην αποκρούει ἡ ἀπόφασις βάσει τοῦ πορίσματος τῆς ἐνεργηθείσηςπραγματογνωμοσύνης.

4. 6. 8. 10. *Μετασήκωμα*. Πιθανῶς, πρόκειται περὶ εἰδικοῦ ὑποστηρίγματος ἐκ σκληροῦ ξύλου ἢ ἄλλης ὕλης, χρησιμεύοντος πρὸς ἀνύψωσιν κλημάτων ἐν εἵδει κληματαριᾶς. Τὰ ὑποστηλώματα ταῦτα ἐκαλοῦντο *μειασηκώματα*., φαίνεται δὲ ὅτι εἶχον ἀξίαν. Ἡ ἐξήγησις αὕτη πιθανολογεῖται ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Μυκόνου τοῦ ἔτους 1730, ἐκδοθείσης ἐπὶ δίκης ἀφορώσης διεκδίκησιν μετασηκωμάτων ὡς κινητῶν πραγμάτων, χρησιμοποιοιμένων μὲν εἰς τὰς ἀμπέλους, δυναμένων ὁμῶς καὶ ν' ἀφαιρεθοῦν ἐξ αὐτῶν αὐτοτελῶς.

10. *ἀνσι* = λέξις ἀκατανόητος. Πρόκειται πιθανῶς, περὶ ἐσφαλμένης γραφῆς.

37

Κῶδιξ Μ. 137. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1690.

Διάδικοι. Γεώργης τοῦ ποτὲ Μάρκου Σκορδίλη — τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη τῆς Τιάνας.

Διεκδίκησις γονικοῦ.

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1690 Ὀκτωβρίου 30.

||² Τὴν σήμερον ὁ εὐγενέστατος ἀφέντης Ἀντώνης Πετρῆς καὶ εὐγενέστατος ἀφέντης Γιαννάκης Χαδεμένος, ||³ ἐπίτροποι καὶ κριτᾶδες τῆς νήσου Μυκόνου, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασιν τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀνά ||⁴ μεσα εἰς τὸν Γεώργη τοῦ ποτὲ Μάρκου Σκορδίλη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τὰ τέκνα τοῦ ποτὲ Ἰωάννη τῆς ||⁵ Τιάνας. Ἀφορμὴ δι(ὰ) ἓνα κλεῖσμα, ὅπου θέλει πουλήσει ὁ πατέρας τοῦ ἄνωθεν Γεώργη μὲ τὴν μάννα ||⁶ του τοῦ Γεώργη παπᾶ Γιάκουμου εἰς τοποθεσίαν λεγομένην Ἀργύραινα, τὸ ὅποῖον κλεῖσμα ἦτον ||⁷ προυκὶ τῆς μάννας τοῦ ἄνωθεν Γεώργη. Καὶ τὴν σήμερον γυρέβοντας τὸ ἴδιον πρᾶμα ἀπὸ τὰ ||⁸ ἄνωθεν παιδία καὶ μὴν κάνοντας καλὰ ἀνάμεσόν τους, ἐνεφανίστηκαν ἔμπροσθεν στοὺς ἄνωθεν ἀφέν ||⁹ τες, οἱ ὅποιοι νιτερεσσᾶδοι ἐμίλησαν πᾶσα τους δικαίωμα. Καὶ πρεζεντάροντας τὰ ἄνωθεν παιδία τὸ ||¹⁰ στρουμέντο τοῦ ἰδίου πραγμάτου, γραμμένο στοὺς 1639 ὑπὸ χειρὸς τοῦ πο(τὲ) παπᾶ Γεώργη Σκορδίλη, ||¹¹ τὸ ὅποῖον διαλαμβάνει, πὼς πουλεῖ ὁ Μᾶρκος Σκορδίλης καὶ ἡ συβία του μὲ τὴν κουνιάδα του ||¹² τοῦ ποτὲ Ἰωάννη παπᾶ Γιάκουμου τὸ ἄνωθεν κλεῖσμα διὰ ριάλια δεκάξι. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος πρεζεν ||¹³ τάροντας ὁ ἄνωθεν Γεώργης τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρός του καὶ τὸ ἴδιον πρᾶμα νᾶναι προυκὶ ||¹⁴ τῆς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι κουν(τε)σενᾶδο. Διὰ τοῦτο οἱ ἄνωθεν ἀφέντες καταλεπτῶς ||¹⁵ καὶ μὲ μεγάλην στόχασι γροικῶντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρων καὶ βλέποντας τὸ ἄνωθεν προι ||¹⁶ κοσύμφωνον. Διὰ τοῦτο λοιπόν, τὸ ὄνομα τῆς ἀγί(ας) Τριάδος, κράζου, κρίνου καὶ ἀποφασίζου νὰ παίρνῃ ||¹⁷ ὁ ἄνωθεν Γεώργης τὸ ἴδιον κλεῖσμα ὡς προυκὶ τῆς μάνν(ας) του καὶ νὰ δώνῃ ὅ,τι γράφει τὸ στρουμέντο, καὶ ||¹⁸ ἂν ἔχου κόπους τὰ

ἄνωθεν παιδία εἰς τὸ ἴδιον πρᾶμα, νὰ τῶν τοῖς πλερώνῃ ὁ ἴδιος Γεώργης. Ἐτζί ἔκρι||¹⁹ ναν καὶ ἀποφάσισαν καὶ θέλουν γράψου καὶ ὑποκάτωθεν.

||²⁰ — Ἀντώνης Πετρῆς ἐπίτροπος καὶ κριτῆς Μυκόνου βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

||²¹ Ἰωάννης Χαδεμένος ἐπίτροπος καὶ κριτῆς Μυκόνου βεβαιώνω τὰ ἄνωθεν.

||²² Παπᾶ Μάρκος Κορίνθιος καντζηλλιέρης.

⁵ τί ἀνας||²² παπά μάρκος| κόρήν(θιος) κάντζήλιέρης.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὁ ἐνάγων διεκδικεῖ παρὰ τῶν ἐναγομένων ἓνα κλεῖσμα προικῶν τῆς μητρὸς του. Τοῦτο εἶχε πωλήσει ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ τοῦ ἐνάγοντος πρὸς τὸν πατέρα τῶν ἐναγομένων, ἔχοντα ἤδη ἀποβιώσει. Ἐκ τοῦ προσαχθέντος ὑπὸ τοῦ ἐνάγοντος προικοσυμφώνου τῆς μητρὸς του, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ προικοσύμφωνον ἦτο *κοντετζιονᾶτο*, ἦτοι ἡ προῖξ ἦτο ἀναπαλλοιγίωτος. Κατόπιν τούτου τὸ δικαστήριον διατάσσει τὴν ἀπόδοσιν τοῦ διεκδικουμένου εἰς τὸν ἐνάγοντα (ὥς ἄνευ δικαιώματος πωληθέντος πρὸς τὸν δικαιοπάροχον τῶν ἐναγομένων), ὑποχρεοῖ ὅμως τὸν ἐνάγοντα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς ἐναγομένους τὸ τίμημα, ὡς καὶ τὴν ἀξίαν τῶν τυχόν κόπων των, ἦτοι τῶν ἐπὶ τοῦ κτήματος γενομένων ἐν τῷ μεταξὺ ἐπωφελῶν δαπανῶν.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. 14. *κουντεσεναῖδο* ἀντὶ *κοντετζιονᾶδο*. Περὶ τῶν ὑπὸ *κοντετζιὸ* προικοσυμφώνων βλ. ἄνωτέρω τὰ ὑπὸ τὴν ὑπ' ἀρ. 6 ἀπόφασιν σημειούμενα.

38

Κωδὶξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου τῆς 15 Ἰουλίου 1691.

Διάδικοι Ἀντώνης Ψάρος — Ἀλέξανδρος Κοντολούρης.

Ποινικὴ (κλοπή).

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1691 Ἰουλίου 15.

||² + Ἐπειδὴ καὶ νὰ ἐπαράδωσεν ὁ σινιὸρ Ἀντώνης Ψάρος τὸν Ἀλέξανδρο Κον||³τολούρη εἰς τὰ χέρια τοῦ εὐγενεστάτου ἀφέντη Ἀλεξάνδρου Καλαμαρᾶ.||⁴ ἐπιτρόπου καὶ κριτῆ Μυκόνου, τὸν ὁποῖον τοῦ τὸν ἐπαράδωσεν διὰ κλέφτη||⁵ καὶ διὰ τοῦτο ἐθέλησεν ὁ ἄνωθεν ἐπίτροπος νὰ ζαμινάρη μάρτυρες||⁶ κατὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἄνωθεν Ψάρου. Καὶ τὴν σήμερον βλέποντας τὲς ζάμι||⁷νες τῶν μαρτύρων ὑπὸ χειρὸς τοῦ πρώην καντζηλλιέρη παπᾶ Γερασίμου Βίδου,||⁸ τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος, κράζει, κρίνει καὶ ἀποφασίζει νὰ πλε||⁹ρώσῃ ὅλο τὸ ντάννος καὶ ζημία, ὅπου ἤκαμεν τοῦ ἄνωθεν Ψάρου. Ἀκόμα||¹⁰ τὸν ἐκοντεννᾶρει νὰ πλερώσῃ εἰς τὴν κάμαρα τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφέν||¹¹τη ρεττούρη Μπαρμπαρήγου Τήνου ριάλια ἑκατὸ πενήντα, (νοῦμερου) 150.